

Til beslutningsforslag nr. B 22. Betænkning afgivet af Europaudvalget den 18. april 1997

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om ØMU-forhandlingsmandat

[af Keld Albrechtsen (EL) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder.

Der er af et mindretal stillet et ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Enhedslistens og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Mindretallet har af regeringen fået oplyst, at Europa-Kommissionen har fremlagt forslag til forordning om styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetpolitikkerne samt et forslag til forordning om fremskyndelse og afklaring af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Disse forordningsforslag indebærer bl.a., at medlemslandene får pligt til at indlevere konvergensprogrammer, herunder en pligt til at give »tilsagn« om at træffe supplerende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for at forhindre afvigelser fra målene.

Der er altså tale om, at Danmark pålægges forpligtelser, som rækker ud over de forpligtelser, som fremgår af Traktatens artikel 103. Der

er altså tale om nye forpligtelser, som rækker ud over det grundlag, der blev godkendt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993.

Formålet med nærværende beslutningsforslag er at sikre, at der ikke i EU vedtages retsakter eller forpligtende beslutninger, som pålægger Danmark yderligere forpligtelser end dem, der blev godkendt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) vil efter vedtagelse af det stillede ændringsforslag hverken stemme for eller imod. For mindretallet er det helt afgørende, at der ikke skabes tvivl om, at Danmarks forbehold, herunder ØMU-forbeholdet, står fast. Den tvivl, som forslagsstillerne fremfører, mener SF ikke eksisterer. Der er ikke hold i påstanden om, at de aftalte konvergensprogrammer for ikke-ØMU-lande strider mod ØMU-forbeholdet. For ikke-ØMU-lande er der ikke tvangsmuligheder eller bøder. SF er derfor også modstander af, at den tvivl skabes ved fortolkninger som dem, der fremgår af forslagsstillerens betækningsbidrag.

Når SF alligevel vælger at stemme hverken for eller imod, skyldes det, at SF er modstander af selve indholdet i de skærpede konvergensprogrammer, og at SF derfor heller ikke har givet regeringen mandat hertil i Europaudvalget.